

'WERKEN MET JONGE KINDEREN IS LEUKER DAN IK DACHT'



Voor het tweede jaar op rij organiseerde MBO College Hilversum samen met Stichting Present een praktijkdag voor studenten Maatschappelijke Zorg op verschillende locaties. Een van de projecten was een buitenspeeldag voor Nederlandse en Oekraïense kinderen.

In de aula van De Schuilhof in Hilversum is een enorm luchtkasteel opgeblazen. Er zijn parcours uitgezet en op een tafel ligt schminkmateriaal netjes uitgesteld. Uit de speakers klinkt 'Geef mij maar kip, patat en appelmoes' van Kinderen voor Kinderen. Op de gang oefenen studenten Souhaïlla (21) en Anastasia (23) vast op elkaar met schminken. Ook Mara (18), Nina (23) en Shamaima (19) die de knutselhoek hebben ingericht, zijn er klaar voor. Best spannend vinden ze het, dat ook Oekraïense kinderen (die met hun moeders in het oude VARA-gebouw aan de Heuvellaan zijn opgevangen), vandaag komen spelen. Zou het wel lukken om met hen en de Nederlandse kinderen te communiceren? Nina: "Laagdrempelige spelletjes spreken voor zich, bedachten we al snel. En we kunnen alles voordoen. Communiceren hoeft niet verbaal."

"Het is belangrijk om de theorie aan de praktijk te blijven verbinden. Dat noemen we levensecht leren", vertelt Dorothée Lieberom, projectleider bij MBO College Hilversum. "Deze tweedejaars studenten waren nu klaar om meer regie te krijgen. Daarom mochten ze zelf een doelgroep uitkiezen en activiteiten verzinnen en plannen." Misschien is het wel een voordeel dat de regen vandaag met bakken uit de lucht komt en de



De buitenspeeldag is naar binnen verplaatst: Een gratis les in improviseren!

buitenspeeldag naar binnen is verplaatst: "Een gratis les in improviseren!"

"Je kunt je bijna niet voorstellen wat zij al meegemaakt hebben en hoe ze zich moeten voelen."

De eerste Nederlandse kinderen uit de buurt beklimmen het luchtkasteel. Intussen lopen studenten Tim (18) en Lauk (18) met Eri Brouwer van welzijnsorganisatie Versa Welzijn mee naar de opvanglocatie om de Oekraïense kinderen op te halen. Die staan al buiten te wachten, in regenkleding. "Je kunt je bijna niet

voorstellen wat zij al meegemaakt hebben en hoe ze zich moeten voelen", zegt Lauk - die erover denkt om toegepaste psychologie te gaan studeren. Hij wil de kinderen laten merken dat ze hier van harte welkom zijn en ze helpen contact te maken met de Nederlandse kinderen.

Dat laatste lukt even later al meteen bij het potje voetbal. "Hier! Hier!", gebaart een jochie naar zijn Oekraïense teamgenootje. Als hij diens voorzet voorbij Lauk het minidoel inschiet, vieren de twee dat spontaan met een *highfive*. In het knutsellokaal versieren twee Oekraïense meisjes met twee Nederlandse meisjes een eetbord, het voorbeeld van de studenten afkijkend. "What are you making?", vraagt Mara. "A sun", antwoordt één van hen op

zachte toon, waarop de meisjes allemaal lachend naar de stromende regen buiten kijken. Bij de schminktafel staat zelfs een rij. "Met afbeeldingen googelen kom je heel ver," zegt Souhaïlla, die een vogel op de arm van een Oekraïens meisje schildert. "Ze wees meteen deze blauw-gele aan."

De studenten zijn enthousiast over de middag. Shamaima: "We wilden deze kinderen een paar uurtjes onbezorgd laten spelen. Dat lukt geloof ik wel. Ik vind het ook interessant om te observeren hoe ze met elkaar omgaan en te kijken waar ik kan bijsturen." Lauk complimenteert een jongetje met zijn traptechniek. Op zijn stageplek werkt hij met middelbare scholieren. "Maar deze basisschooldoelgroep vind ik leuker dan ik dacht!" •

'JE KUNT VEEL VOOR DEZE MENSEN BETEKENEN'

Door corona was er de afgelopen tijd weinig mogelijk bij de locaties van Inovum, dat huiselijk wonen biedt voor mensen met dementie. Terwijl de behoefte aan contact voor deze mensen juist zo groot is. Daarom organiseerden eerstejaars studenten Maatschappelijke Zorg vorige week verschillende activiteiten voor de bewoners van Gooiers Erf in Hilversum.



Jongeren maken makkelijk contact met de demente bewoners.

In een als gezellige huiskamer ingerichte ruimte zit een groepje ouderen rond de tafel. Vandaag gaan ze zelf koekjes bakken. Voor hen liggen bolletjes deeg. Studente Elize (16) legt de bewoners uit hoe ze het deeg platdrukken. "Nog niet opeten hoor, eerst moet het in de oven!", waarschuwt ze een meneer, die het deeg al naar zijn mond brengt.

Alle activiteiten die vandaag plaatsvinden zijn bedacht door de studenten zelf, als afronding van het vak activiteitenmethodiek. Vooraf hebben ze zich verdiept in wat dementie inhoudt. Dat is nodig, zegt Mimi Pool, activiteitenbegeleider bij Inovum. "Voor veel van onze bewoners, die 24 uur per dag zorg krijgen, is koekjes bakken al te ingewikkeld." Het bezoek van de studenten doet de bewoners goed, weet zij. "Jongeren maken makkelijk contact

met deze mensen. Ze zijn enthousiast en onbevangen."

Studente Lisa (17) loopt stage bij een instelling voor dementerende ouderen en helpt hen ook met de dagelijkse verzorging. "Je kunt veel voor deze mensen betekenen. Ze willen ook van alles van mij weten. Of ik nog uit boeken leer, bijvoorbeeld." Ook Isa (17) is enthousiast. "Het is dankbaar werk. Dementie is een vreselijke ziekte. Het is fijn dat je deze mensen even kunt opvrolijken."

De koekjes zijn gebakken, de bewoners mogen ze versieren. "U houdt wel van zoet hè", lacht Elize naar de mevrouw die een heel zakje strooisel op haar koekje leegt. Haar buurman kijkt ondertussen tevreden naar zijn eigen creatie. "Bent u een beetje trots op uzelf?" "Niet op mezelf", zegt hij. Even blijft het stil. Dan: "Ik ben trots op jou!" •